

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 97

Hán dịch: Đời Đại Đường, Tam tạng Pháp sư Bồ-đề-lưu-chí.

Pháp hội 29: VUA ƯU-ĐÀ-DIÊN

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở nước Câu-diêm-di tại vườn Cù-sư-la cùng đại Tỳ-kheo ngàn hai năm trăm mười người cùng hội họp.

Bấy giờ Đệ nhất phu nhân của vua Ưu-đà-diên tên Xá-ma đối với Đức Như Lai và hàng Thánh chúng thân tín cung kính thân cận cúng dường và thường ca ngợi công đức của Như Lai.

Đệ nhị phu nhân tên Đế Nữ có lòng ghen ghét đến vua nói dối là Đức Như Lai và hàng đệ tử có chỗ phi pháp, đối với đại phu nhân, vua nghe như vậy, lửa giận bùng bùng, bèn lấy cung tên bắn phu nhân Xá-ma. Vì thương xót vua, phu nhân Xá-ma nhập Từ Tam-muội, mũi tên bắn ra liền quay trở lại dừng tại trên không ngay đỉnh đầu vua, mũi tên ấy cháy đỏ như khối lửa rất đáng sợ. Vua bắn ba phát tên cũng đều như vậy.

Vua Ưu-đà-diên thấy sự việc ấy toàn thân lông tóc đều dựng lên kinh sợ hối hận nói với phu nhân rằng:

–Bà có phải là Thiên nữ hay Long nữ chăng? Hay bà là Dạ-xoa nữ, Càn-thát-bà nữ, Tỳ-xá-giá nữ, La-sát nữ chăng?

Phu nhân Xá-ma nói:

–Thiếp chẳng phải Thiên nữ cũng chẳng phải La-sát nữ. Đại vương nên biết thiếp nghe Đức Phật thuyết pháp thọ trì năm giới làm Ưu-bà-di. Vì thương vua nên thiếp nhập Từ Tam-muội. Dù vua đối với thiếp sinh lòng bất thiện, nhưng do sức nguyện Từ tâm nên thiếp không bị thương tổn.

Lành thay! Đại vương! Đức vua nên đối với Đức Như Lai quy mạng đánh lễ chắc sẽ được an vui.

Vua nghĩ rằng phu nhân nghe pháp làm Ưu-bà-di còn có sức oai thần dường ấy huống là Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác.

Vua Ưu-đà-diên liền đến chỗ Phật lễ chân đi vòng quanh bên phải ba vòng, trình bày lại sự việc trên rồi bạch rằng:

–Ngưỡng mong Như Lai và hàng Thánh chúng hoan hỷ cho con sám hối, khiến tội lỗi ấy sớm tiêu diệt.

Phật nói:

–Như lời vua tự thuật vì lầm cho rằng Như Lai và hàng Thánh chúng giống phạm phu ngu si nhiều lỗi lầm, nên vua sinh lòng giận oán. Nay vua nếu có thể dựa vào Phật pháp, luật tự ăn năn tội lỗi chẳng có lòng che giấu, cho đến tận đời vị lai chẳng tái phạm, thì ta sẽ nhiếp thọ cho vua tăng trưởng thiện pháp.

Vua bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Vì con bị nữ nhân mê hoặc cuồng loạn điên đảo không hiểu biết, nên phát sinh giận dữ, tội nghiệp này sẽ đọa địa ngục. Ngưỡng mong Đức Như Lai vì an

lạc chúng sinh mà xót thương khai thị lỗi họa gian nịnh hư dối của nữ nhân, chớ để chúng con thân cận nữ nhân, hầu sẽ được mãi mãi thoát các sự khổ lụy.

Đức Phật nói:

–Hãy để sự ấy lại đi, sao vua cần hỏi sự ấy mà chẳng hỏi sự khác?

Vua bạch:

–Con không hỏi sự khác. Vì nữ nhân khiến con tạo tội địa ngục, nay con chỉ muốn biết lỗi họa nữ nhân gian nịnh hư dối tà my. Mong Đức Thế Tôn khai thị cho.

Vua Ưu-đà-diên ba lần thỉnh hỏi như vậy.

Đức Phật dạy:

–Đại vương! Trước tiên phải biết tai họa và sai lầm của trượng phu, rồi sau sẽ quan sát tai họa và sai lầm của nữ nhân.

Vua bạch:

–Vâng, bạch Thế Tôn! Con rất muốn được nghe.

Đức Phật nói:

–Tất cả trượng phu đều do bốn thứ lỗi lầm bất thiện nên bị nữ nhân làm cho mê loạn.

1. Ở nơi dục nhiễm đắm trước không bao giờ chán sự ưa thích nữ nhân cho nên phóng túng, chẳng biết gằn gủi Sa-môn và Bà-la-môn đủ tịnh giới tu phước nghiệp. Vì chẳng thân cận những bậc như vậy, nên những tịnh tín, giới, đa văn, bố thí, trí tuệ đều thoái thất. Do vì không có tín giới văn thí tuệ nên người ấy chẳng phải người chồng tốt, tạo ra nghiệp đạo ác, không có trí tuệ say mê dục lạc, bị dục bắt, bị dục trói, lấy dục làm mạng sống, gằn kẻ ngu xa người trí, làm bạn với kẻ ác tạo tội lỗi, tham ưa cảnh bất tịnh của nữ nhân, liền bị nữ nhân chế phục như nô lệ, lệ thuộc sa ngã ở chỗ nữ nhân, không biết hổ thẹn, gằn kẻ đến với cửa ghê lở, máu mủ hôi tanh, mũi dãi thường chảy như cảnh bất tịnh ở bãi tha ma. Thậm chí trái bỏ cha mẹ chẳng biết ân dưỡng dục. Bỏ lìa Sa-môn, Bà-la-môn, chẳng có lòng tôn trọng cung kính cúng dường. Với Phật pháp và Tăng chúng tín kính sẽ mất hẳn chủng tánh Niết-bàn. Hạng trượng phu này sẽ đọa vào địa ngục Chúng hợp và địa ngục A-tỳ, cũng sẽ phải đọa ngã quý súc sinh không ai cứu được. Dù nghe lời dạy của Phật, nhưng vẫn mãi nhớ tưởng nữ nhân ca vũ đùa cười chẳng biết chán lìa. Người này quen thói ngu ác chẳng thích tu hành các đức tánh và hành tướng của Thiện trượng phu. Đại vương nên biết lúc trượng phu thân cận nữ nhân chính là lúc thân cận nghiệp ác đạo. Đây là sai lầm và tai họa thứ nhất của trượng phu.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Cảnh dục đều khổ
Hạ liệt như xấu
Máu mủ hôi tanh
Rất đáng chán sợ,
Là chỗ chứa hợp
Nhiều thứ lỗi họa
Nào có người trí
Ưa thích cảnh này?
Như trong hầm tiêu
Ô uế đầy tràn
Cũng như chó sinh
Như dã can chết,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như rừng thây ma
Đầy những uế dơ
Dục nhiễm ô uế
Đáng chán cũng vậy.
Những người ngu si
Ái luyến nữ nhân
Như chó sinh con
Chưa từng bỏ lia,
Cũng như ruồi thấy
Đồ ăn ói mửa,
Lại như bầy heo
Ham chỗ dơ dáy.
Nữ nhân hay phá
Giới cấm thanh tịnh
Cũng lại làm hư
Công đức danh văn.
Làm nhân địa ngục
Chướng ngại sinh Thiên
Nào có người trí
Lại thích cảnh dục.
Lại như có người
Uống ăn thuốc độc
Thân tâm đau khổ
Chẳng vận động được,
Do dục nhân này
Hay làm gốc khổ
Như thân có độc
Ngu chẳng hay biết.
Cũng như chẳng rõ
Pháp thuật ảo hóa
Vọng theo tìm cầu
Luống tự khổ nhọc,
Người ngu cũng vậy
Đối với dục nhiễm
Thường khổ tham cầu
Phải đọa địa ngục.
Hoặc thiết tiệc tùng
Ca vũ kỹ nhạc
Cưới con gái người
Về làm vợ mình,
Tích tụ nhiều thứ
Khổ chẳng lợi ích
Người ngu gây tạo
Nghiệp khổ vô lợi,
Thêm lớn các tội

Lui mất căn lành
Trong việc vô lợi
Chẳng tiếc thân mạng.
Do đây sa đọa
Hố sâu ác đạo
Đọa vào địa ngục
Hòn sắt cháy đỏ,
Núi dao lưỡi nhọn
Tên độc các khổ
Nữ nhân hay họp
Nhiều sự việc khổ,
Giả mượn hoa hương
Để chưng diện đẹp
Người ngu ở đây
Vọng lâm tham cầu,
Gần kề ngòi khen
Cảnh sắc hạ liệt
Thoái thất trí tuệ
Rớt xuống ba đường,
Đây do ngu si
Nên bị mê hoặc
Như chim biển mệt
Mê mất hướng bờ,
Lại như người ngu
Lấy dây sắt nóng
Đeo vào cổ mình
Như trâu mang ách,
Cảnh dục như rượu
Làm say cuồng người
Tại sao người ngu
Chẳng biết gốc khổ.
Hoặc với cha mẹ
Chẳng biết ân dưỡng
Đều do dục nhiễm
Sinh họa lỗi này,
Thường với tà dục
Các pháp như vậy
Ca ngợi tập làm
Chẳng biết hổ thẹn.
Họ do ngu si
Nên bị mê loạn
Tạo tội ấy rồi
Sẽ đến ba đường,
Người tối cuồng say
Đam mê cảnh dục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dù ân cha mẹ
Họ cũng bỏ được.
Nếu người tham nhiễm
Gần kề cảnh dục
Thì là chống trái
Ruộng phước vô thượng,
Vô lượng câu-chi
Vọng tưởng phiền nhiễu
Xoay vần bức não
Từ đây mà sinh.
Hoặc lại mong cầu
Danh lợi thế gian
Đem phi pháp ấy
Khuyên dụ lẫn nhau,
Do đây hiện tại
Mang lấy họa khổ
Chết chắc phải đọa
Địa ngục A-tỳ.
Hiện thấy những khổ
Nhóm họp trên thân
Bạn lành lìa xa
Cung trời mất hẳn.
Nào có người trí
Ưu thích nơi đây
Thà vào địa ngục
Chạy trên núi đao
Nằm trong lò lửa
Chẳng gân nữ sắc.
Nếu người thường nhiễm
Ham mê tà dục
Hư mất rất nhiều
Những sự lợi lạc,
Người nữ hay làm
Nhân các sự khổ
Tham dục hay hoại
Tất cả an lạc,
Ác pháp chứa hạp
Bạn lành xa lìa
Đều do căn bản
Tham cầu người nữ.
Nếu người được nghe
Lời Phật răn dạy
Đối với nữ nhân
Hay sinh chán lìa
Thì là trang nghiêm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Báo trời thanh tịnh
Cũng sẽ mau chứng
Vô thượng Bồ-đề.*

2. Lại nữa, này đại vương! Luận về cha mẹ đều muốn cho con mình được lợi lạc, nên hay làm việc khó, có thể làm nhẩn sự khó nhẩn, dù tất cả thứ bất tịnh dơ uest đều chịu được cả. Lại muốn thân thể sắc lực của con mình mau tăng trưởng, nên khiến nó thấy những sự thắng diệu trong Diêm-phù, bú mớm nuôi nấng không có lòng mởi nhàm, lại vì muốn cho con mình được vui sướng, nên kinh doanh cầu tìm tài vật để cung cấp đầy đủ cho con và đến nhà người cầu hôn cưới con gái cho con. Hôn thú xong đưa con ái luyện vợ quên mất cha mẹ. Hoặc nó thấy cha mẹ lần suy già nên khinh khi trái nghịch lãng phí tài vật, hoặc đời cha mẹ cho ở chỗ khác. Tất cả đây, đều do tham dục làm mê hoặc điên đảo, nên với cha mẹ thì vất bỏ không kính thương nuôi dưỡng, với con gái nhà người thì trân trọng cung cấp không biết mởi nhàm, đây là thành tựu gốc địa ngục, cũng là tai họa mắc phải thứ hai của trượng phu vậy.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Các ông nên biết
Đối với cha mẹ
Tôn trọng cúng dường
Người này thường được
Thích, Phạm, Hộ thế
Hộ vệ phò trì,
Hay khiến ở nhà
An ổn khoái lạc
Hoặc nhân buôn bán
Đi biển phương xa
Qua lại an ổn
Được những tài lợi,
Chính đây gọi là
Đại bảo vô giá
Hay cho hiện quả
Tên Tối thượng điền.
Như vậy hiện đời
Quả báo trân bảo
Đều do cúng dường
Cha mẹ mà được,
Còn ở đời sau
Sẽ được xa rời
Thân hình lừa, ngựa
Mang nặng sai khiến
Cũng chẳng sa đọa
Ngục phần, sông tro
Núi đao, mũi nhọn
Đồng sôi, sắt đỏ.
Lại ở đời kế
Sinh trong loài người*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giàu có của báu
Thóc lúa dư thừa,
Vợ con quyến thuộc
Thấy đều hòa thuận
Hoặc đến đương lai
Được sinh lên trời
Cung điện vườn tược
Âm nhạc tự nhiên
Tha hồ vui chơi
Hưởng thụ diệu lạc.
Đâu có người trí
Nghe pháp âm này
Với ruộng cha mẹ
Chẳng siêng cúng dường.*

3. Lại này, này đại vương! Nếu là trượng phu do nơi tà kiến chẳng biết thân mình mau diệt hoại, nên gây tạo nghiệp ác và tự khi dối. Người ngu si này lãng phí thời giờ, như gỗ đá chạm trở làm thành, dù hình giống người mà không hiểu biết quen thực hành tham dục, thế là thành tựu nghiệp nhân ác đạo. Đây là lỗi lầm mắc phải thứ ba của trượng phu.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Trượng phu vì dục
Làm cho mê loạn
Nên thường gây tạo
Các thứ tội ác,
Điên đảo tối tăm
Che chướng tâm họ
Nhân đó sẽ sinh
Ngục tù ác đạo.
Những kẻ tà hạnh
Sẽ còn xa lìa
Tất cả Thánh hiền
Cũng chẳng cung kính,
Các hàng Sa-môn
Do điên đảo kiến
Cho đến quy mạng
Núi sông tà mị.
Do vì tham dục
Hoặc lại giết hại
Các loài cầm thú
Thờ tế thần kỳ,
Nhân vì đảo kiến
Phi pháp cầu phước
Do đây lìa hẳn
Tất cả an lạc.
Nếu ở trong hàng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người tạo ác này
Chẳng biết tịnh tín
Hung hiểm không thẹn,
Những người như vậy
Lìa hẳn Thánh hiền
Họ chắc sẽ đọa
Địa ngục Kêu la
Hoặc vì tham dục
Bức khở người khác
Sẽ đọa địa ngục
Đốt cháy tội đồ.
Lại vì đảo kiến
Vớ Phật, Pháp, Tăng
Chẳng thể thân cận
Cung kính cúng dường
Pháp bảo chánh giáo,
Mà chẳng lắng nghe
Xa lìa Thánh hiền
Sa đọa ác thú.
Vì thế người trí
Đã được thân người
Chớ nên lầm lẫn
Điên đảo vọng kiến,
Nên tu bố thí
Và giữ tịnh giới
Sẽ được sinh thiên
Chứng đạo Bồ-đề.

4. Lại nữa, này đại vương! Hoặc có trượng phu vì thân mạng mình mà quá lao nhọc tích chứa tài vật, rồi bị nữ nhân ràng buộc phải cung phụng như tôi đòi, nên lại càng tham cầu của báu chẳng bố thí cho Sa-môn và Bà-la-môn, họ cũng cam chịu luật vua trị phạt. Thấy nữ nhân buồn rầu họ liền tự nghĩ nay tôi phải làm sao cho nàng vui vẻ? Những trượng phu này là tội tử của tham dục, với cảnh hạ liệt bất tịnh ấy lại tưởng là tịnh mà sinh lòng ái nhiễm. Lúc gần kề nữ nhân như vậy chính là tạo thành nghiệp ác đọa. Đây là lỗi lầm thứ tư mắc phải của trượng phu vậy.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại nói kệ rằng:

Người tham dục say mê
Họ thật không an lạc
Vì gần kề ác pháp
Chẳng gọi Thiện trượng phu.
Nếu người tự phóng dật
Không biết giữ cấm giới
Tùy tâm ý mà làm
Hư mất những phước lợi,
Người không trí tuệ kia
Hành các pháp súc sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chạy đuổi theo nữ sắc
Như heo thích phân nhơ,
Người ngu chẳng biết xem
Lỗi họa của dục nhiễm
Vọng tưởng là ân trọng
Như người mù lò a kia.
Bị sắc dục trói buộc
Thêm lớn lòng ái dục
Dường như loài chồn hoang
Chẳng rời khỏi tha ma,
Nơi thanh, hương, vị, xúc
Mà sinh lòng ái nhiễm
Luân chuyển trong sinh tử
Như con khỉ bị cột,
Vì vô minh bao che
Bị nữ nhân mê loạn
Như kẻ chớ cầu lợi
Đối gạt người thân cận.
Người ngu thân cận dục
Là vào cảnh giới ma
Dường như É-đồ-ca
Thèm ưa mùi phân nhơ,
Cũng như trận mưa đá
Hay tổn hại lúa mạ
Thợ gốm thường gần lửa
Phần nhiều bị phỏng nóng.
Những người chưa kiến Đế
Bị dục mất pháp lành
Như gió thổi cám nhuộm
Nghĩa ấy cũng như vậy.
Giả như Thiện trượng phu
Bị kẻ sát nhân bắt
Thà chịu khổ nạn này
Chẳng nên gần nữ nhân.
Nếu ham thích nữ sắc
Lòng tham cầu càng nhiều
Người phạm phu mê tưởng
Thêm lớn lòng ái dục,
Như trong mùa hạ nóng
Đi lâu trong đồng hoang
Khát quá uống nước mặn
Uống xong khát càng tăng,
Người chưa thấy chân thật
Ngu si luống sinh sống
Thân cận cùng nữ nhân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tham dục ái vãng chắc.
Nếu người chạm rắn độc
Thì bị rắn làm hại
Người phạm phu phạm dục
Bị dục hại cũng vậy.
Ví như bình màu đẹp
Trong đựng toàn chất độc
Trong bình thật đáng sợ
Mặt ngoài hiện đoan nghiêm.
Trang sức cho nữ nhân
Bảo họ là xinh đẹp
Thân họ rất dơ dáy
Như túi da đầy phân.
Lại như lấy lụa màu
Quấn gói lưỡi dao bén
Trang sức cho nữ nhân
Nghĩa ấy cũng như vậy.
Như lửa đầy hố sâu
Không khói hay đốt cháy
Nữ nhân cũng như vậy
Bạo ác không xót thương.
Như cây chó đẻ rắn
Xấu bản mà rã thối
Cũng như đốt phần dơ
Mọi người đều gớm nhảm.
Thây chó rắn cùng phân
Dù rất đáng gờm nhảm
Nhưng các nữ nhân kia
Lại càng đáng gớm hơn.
Ví như thuở kiếp hoại
Đại địa đều nổi lửa
Rừng rậm những cỏ cây
Tất cả đều bị cháy,
Loài vật to ở biển
Nước cạn không lần hết
Tu-di các núi báu
Thế giới bị cháy khắp.
Thuở kiếp thiêu như vậy
Đốt cháy cả núi biển
Không có chúng sinh nào
Mà có người cứu được.
Do ái dục nữ nhân
Đốt hại các ngu phu
Dường như kiếp hỏa tai
Tất cả bị cháy hết,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thân bất tịnh thường chảy
Mũi dãi, đàm, máu mủ
Sao kẻ ngu mê kia
Lại ái luyến thân ấy,
Gân xương kết chỏi nhau
Gói ghém nhờ da thịt
Hôi hám rất đáng gớm
Như đồ ăn ôi thiu,
Cũng như cửa kho vựa
Trấu rơm thường bừa bãi
Thân này nhiều như nhớp
Đầy đầy những thứ ấy.
Gan, mật, cật, tỳ, vị
Tim, phổi, ruột, phần dơ
Cùng óc, tủy, mủ máu
Tám vạn hộ trùng nhỏ
Ở đó thường ăn nút
Các người ngu tối tăm
Lưới si thường quấn trùm
Không hiểu rõ điều ấy.
Ăn uống cần bã thừa
Chín lỗ thường chảy luôn
Thân tội lỗi như vậy
Do nghiệp xấu đời trước,
Người ngu ham nữ nhân
Ái luyến nơi thanh sắc
Do đây sinh nhiễm trước
Chẳng từng biết như thật.
Như ruồi thấy ói mửa
Liên sinh lòng ưa thích
Người ngu ưa nữ nhân
Cảnh giới cũng như vậy.
Tham đắm nơi nữ sắc
Thường ô ố thân mình
Tại sao người ngu kia
Thích gần kẻ nơi ấy?
Như chim chóc kiếm ăn
Chẳng biết tránh lưới bẫy
Tham ái nơi nữ nhân
Bị hại cũng như vậy.
Ví như cá trong nước
Lợi bơi trước người chài
Liên bị họ bắt được
Há chẳng là tự hại.
Nữ nhân như người chài

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Dối nịnh khác gì lưới
Nam tử đồng với cá
Bị bắt cũng như vậy.
Dao bén của sát nhân
Dù cũng là đáng sợ
Dao bén nữ nhân kia
Tổn hại lại còn hơn.
Như bướm đáp lửa đèn
Và lúc nhà bị cháy
Côn trùng bị thiêu đốt
Không ai cứu vớt nó,
Mê say nơi nữ nhân
Bị lửa dục đốt cháy
Do đây đọa ác thú
Không được cứu cũng vậy.
Những người ngu tà hạnh
Ái luyến thế thiếp người
Vọng sinh tưởng ưa thích
Dường như gà trống nhà.
Cũng như chim trĩ rừng
Lâm vào chỗ giết hại
Do đó tự tổn thương
Mà không ai cứu giúp.
Bỏ rời Phật chánh pháp
Gần kề nữ nhân kia
Do nghiệp nhân duyên này
Sa đọa ba đường ác.
Lại như bầy khỉ kia
Chuyên nhảy trong gộp cây
Tất sẽ bị tổn thương
Chẳng vì tham ngu sao.
Cũng vậy người tham dục
Với các nữ nhân kia
Bị lưới si chụp bắt
Luôn bị khổ sinh tử,
Như người tội thế gian
Bị xử giáo nhon dâm
Kẻ mê say dâm dục
Thường luyến rừng gươm nhon.
Như dùng ngọn lửa mạnh
Đốt nấu vạc nước sôi
Dem bắp mè ném vào
Theo nước sôi trôi chìm,
Cũng vậy người tham dục
Chẳng hiểu biết thiện ác*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chết sẽ đọa ác đạo
Bị nấu trong vạc sôi.
Số lớn của vạc sôi
Sáu mươi bốn câu-chi
Những kẻ gây nghiệp ác
Lấy đó làm chỗ ở.
Mỗi mỗi vạc như vậy
Rộng lớn một do-tuần
Lửa mạnh đốt khắp bề
Đáy và bốn bên vạc,
Có kẻ mãn trăm năm
Hoặc hai, ba, bốn năm
Chịu khổ nung nấu nóng
Đều do nghiệp mình tạo,
Ngục tốt cầm móc bén
Thỉnh thoảng lại móc ra
Da thịt đều như rã
Chỉ còn lại xương trắng.
Bấy giờ các ngục tốt
Lại đem đến chuồng sắt
Lấy chày đâm giã nát
Không ai cứu giúp được.
Bấy giờ các xương tủy
Đều nát nhỏ như bụi
Do gió nghiệp thổi đến
Chết rồi mà sống lại.
Nếu có kẻ xâm bức
Vợ con của kẻ khác
Sẽ phải nằm gai sắt
Và bị nạn búa chày,
Thiết xoa ba chĩa chọn
Hoặc có bốn, năm chĩa
Xâm bức vợ con người
Sẽ bị hình phạt ấy.
Lại có quạ mỏ sắt
Mổ moi lấy tủy óc
Các bầy sói chồn hoang
Tranh đến táp liếm ăn,
Người tà dục như vậy
Sẽ đọa địa ngục phân
Hoặc chạy trên mũi dao.
Cũng phải trèo núi đao
Người tà dục như vậy
Sẽ đọa ngục nóng đốt
Đã bị khổ cháy thiêu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Rồi dày qua ngục băng.
Người tà dục như vậy
Cũng đọa ngục cực nhiệt
Hào khiếu và Đại khiếu
Cùng qua ngục Hắc thẳng.
Người tà dục như vậy
Sẽ chìm sông hèm nóng
Lại trải qua ngục tro
Chưa tới đáy đã chết.
Có ngục Tật-lê-sắc
Năm gốc gai nhọn bén
Bị chó sắt rượt cắn
Sợ chạy vào rừng gai,
Ái luyến nơi nữ nhân
Đọa vào chỗ đại bố
Hoặc phải nuốt hòn sắt
Hoặc phải uống nước đồng,
Có hai núi sắc nóng
Kia đây ép vào nhau
Người tham dục ngày xưa
Nay bị khổ trong ấy,
Lúc bị khổ như vậy
Đều không ai cứu giúp
Bị tội báo khổ ấy
Đều do nghiệp mình gây.
Người đồng vui ngày trước
Nay nào thấy họ đâu
Chỉ riêng mình chịu khổ
Họ chẳng đến cứu nhau.
Do vì ở đời trước
Tự gây tạo tội nghiệp
Dù cho đến cha mẹ
Cũng chẳng cứu nhau được.
Do vì ở đời trước
Tự gây tạo tội nghiệp
Dù cho đến con cái
Cũng chẳng cứu nhau được.
Do vì ở đời trước
Tự gây tạo tội nghiệp
Dù cho đến anh em
Cũng chẳng cứu nhau được.
Do vì ở đời trước
Tự gây tạo tội nghiệp
Dù cho đến chị em
Cũng chẳng cứu nhau được.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Do vì ở đời trước
Tự gây tạo tội nghiệp
Dù cho đến bằng hữu
Cũng chẳng cứu nhau được
Kẻ ngu và tà dục
Tham tìm cầu nữ nhân.
Nơi địa ngục vô gián
Bị những khổ như vậy
Nói nữ nhân bất tịnh
Dơ xấu nhiều như vậy.
Chỗ kẻ ngu đến gần
Người trí đều lừa xa
Thân cận nữ nhân kia
Rất thấp kém tội bất,
Là ác trong những ác
Nào có đáng vui ưa
Các phàm phu tham dục
Thường ôm ấp túi phân,
Do nghiệp nhân duyên này
Sẽ nhận vô lượng khổ
Người ngu vì nữ nhân
Cam chịu những hình phạt,
Tù trói và đánh đập
Vẫn không lòng chán lìa
Người ngu vì nữ nhân
Bị các thứ thiêu hại,
Hay nhịn chịu khổ đau
Vẫn không lòng chán lìa
Hoặc đặt trên cây nhọn
Hoặc giết hoặc nhận nước,
Hoặc ném vào hố to
Chịu đủ mọi khổ độc
Dù thấy khổ như vậy
Còn ở trong dâm dục
Khen ngợi các nữ nhân
Chưa hề biết chán lìa
Hoặc có người trí ít
Biết là gốc sự khổ
Biết mà vẫn thân cận
Như keo sơn gặp lửa.
Nghe lời Phật răn dạy
Dù có lòng tin nhận
Vẫn nuôi chứa nữ nhân
Chúng kia như bầy dê
Hoặc nghe lời Phật dạy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vừa khởi lòng hối nhàm
Giây lát lại sinh tham
Như bệnh độc lại phát,
Dường như heo bị bố
Tạm dừng trong giây lát
Nếu thấy vũng phân nhơ
Lòng tham ái lại sinh.
Người ngu nghe pháp rồi
Tạm thời lòng kinh sợ
Lúc sau thấy sắc dục
Lòng tham ái lại sinh.
Dường như có trượng phu
Từ trên thân đầu mình
Lột bỏ vòng hoa vàng
Lại đội nón sắt nóng.
Người ngu vì tham dục
Ném bỏ lời Phật dạy
Tham cầu pháp hạ liệt
Gây tạo các tội nghiệp.
Người say mê sắc dục
Đọa trong cõi Diêm-la
Thường nuốt hoàn sắt nóng
Lại uống nước đồng sôi.
Người say mê sắc dục
Bỏ lành mà làm quấy
Bỏ rời chỗ thanh lương
Đến hẳn cõi Diêm-la.
Nếu người có trí tuệ
Nghe Phật nói pháp này
Phải bỏ tất cả dục
Mau cầu đạo xuất ly.

Đức Thế Tôn nói kệ rồi, vua Ưu-đà-diên bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Những lời con vừa được nghe đây thật, là hy hữu, hy hữu! Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác khéo nói sự sai lầm do sắc dục gây ra. Nay con quy y Phật, Pháp, Tăng Tam bảo. Từ đây đến trọn đời con quy y Phật, Pháp, Tăng làm Ưu-bà-tắc, ngưỡng mong Đức Thế Tôn nhiếp thọ con.

Đức Phật nói kinh này rồi, vua Ưu-đà-diên và các đại chúng, tất cả các thế gian, trời, người, A-tu-la, Càn-thát-bà,... nghe lời Đức Phật dạy, tất cả đều hoan hỷ tín thọ phụng hành.

